

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Ἡ στέψις τῆς προτομῆς τοῦ Ρήγα Φεραίου. Ὁ Ρήγας στὸν Ὑψηλάντη. Ἰδιαιτέρως γραμμικεὺς τοῦ Μαυρογέννη. Στὴ Βιέννη. Τὸ ὑπέμνημά του καὶ τὸ δῶρο του στὸ Μ. Ναπολέοντα. Ὁ ἔνδοξος Κορκαϊνὸς συγγενεὺς τοῦ τραγικοῦ τέλους τοῦ του γιὰ τὴς ἐφημερίδες. Ὅχι ὑπεράνω τῶν κομματῶν. Ὁ Διπλωμάτης ὡς κοσμητὸς. Ἐνα ἄρακι ἀνέκδοτο. Γιατὶ

Ἐπὶ τῇ ἐκαιαίᾳ τῆς μεγάλης ἐκδρομῆς, πρὸ ἐτοίμαζε ὁ Πανθεσσαλικὸς Σύλλογος, στὸ Βόλο καὶ στὸ Βελιγράδι, γιὰ νὰ στεφανώσῃ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Ρήγα Φεραίου, ἀναφέρουμε ἔδω μερικὰ ἀπὸ τὰ πρὸ ἀγνωστὰ ἀνέκδοτα τοῦ μεγάλου ἐθνομάρτυρος.

Ὅταν ὁ Ρήγας ἔφυγε ἀπὸ τὸ Βελσιτίνο, ἐπῆγε καὶ συνάντησε τὸν Ὑψηλάντη. Ὁ Ὑψηλάντης δέχθηκε τὸν Ρήγα στὴ βιβλιοθήκη του, δὲ- πον περιόρισε τὴς περισσότερες ὥρες τῆς ἡμέρας του. Μόλις εἶδε τὸν Φεραῖο, τὸν ρώτησε :

- Τί ζητεῖς ;
- Ἡ δουλεία τοῦ ἔθνους μας μ' ἔφερε ἔδω, τοῦ ἀπαύσησε ὁ Ρήγας.
- Ἀπὸ ποῦ εἶσαι ; τὸν ρώτησε τότε ὁ Ὑψηλάντης.
- Ἀπὸ τὸ Βελσιτίνο, ἀπάντησε ὁ Φεραῖος μὲ θάρρος.

Ὁνομάζουσι Ρήγας ὁ Βελσιτινῆς. Κι' ἄρχισε κατόπιν νὰ μιλήσῃ στὸν Ὑψηλάντη μὲ μεγάλη ζρηφότητα γιὰ τὴ σκληρὴ δουλεία τοῦ ἔθνους, ἀναφέροντας καὶ πολλὰ χαρακτηριστικὰ ἐπεισόδια, ἀπὸ ὅσα εἶχε ἰδῆ στὴν σκλαβοκονίᾳ τῆς Ἑλλάδας.

Ὁ Ὑψηλάντης ἔβρινε κατὰπληκτος, ὄχι τόσο γιὰ ὅσα τοῦ ἀνέφερε ὁ Ρήγας, ἀλλὰ γιὰ τὸν ἐνθουσιασμό του τὸν μεγάλο. Τοῦ ἰσοσθένεισε λοιπὸν τὴ συνδρομὴν του καὶ τὸν προσέλαβε ὡς γομαματὰ του.

Ὁ Ρήγας, κοντὰ στὸν μέγανον ἐκείνου Ἑλληνα πατριώτη, ἐφρόντισε νὰ μορφωθῆ καὶ νὰ ἐνθουσιασθῆ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ὅπως ἐκείνους, μὲ τοὺς ἀποίους σιναναστρεφόμεναι καθημερινοῦς.

Ὁ Φεραῖος δὲν ἔβρινε πολὺν καιρὸν κοντὰ στὸν Ὑψηλάντη. Καὶ τοῦτο, διότι ὁ νεοδιορισθεὶς τότε ἡγεμὸν τῆς Μολδοβλαχίας Μαυρογέννης ζήτησε ἀπὸ τὸν Ὑψηλάντη ἕναν δραστηρίον νεὸν γιὰ ἰδιαιτέρου γομαματέα του. Καὶ ὁ Ὑψηλάντης τοῦ ἔστειλε τὸν Ρήγα, ὄχι μόνονα γιατί ἦταν ὁ καταλληλότερος, ἀλλὰ καὶ γιατί ἔφερε νὰ λίπῃ τῆς Μολδοβλαχίας καὶ γι' αὐλοῦς ἔθνακοῦς λόγους.

Τὴν ἄσχημὴ ἐκείνην καὶ λίγο πρὶν νὰ κληρωθῆ ὁ Ρωσοτουρκικὸς πόλεμος, ὁ Μαυρογέννης συνεκάλεσε συνέδριον τῶν πρὸ Ἐπιφανῶν Ἑλλήνων. Στὸ συνέδριον αὐτὸ παρίστατο καὶ ὁ Φεραῖος. Κ' ὅταν ἐκρόθησε νὰ μιλήσῃ, ἄστραψε καὶ βρότησε στὸ λόγο του.

-Εἶνε ντροπὴ μας, εἶτε στὸ τέλος, νὰ βλέπουμε τὴν ὀμορφὴν Ἑλλάδα μας σκλάβαι. Πρῶτει, μὲ κάθε θυσία, νὰ ἐλευθερώσουμε τὴν πατρίδα μας...

Ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ Φεραίου ἔκανε βαθιτάτη ἐντύπωση σ' ὄλους.

Κι' ὁ Μαυρογέννης, μιλιώντας ἀργότερα γιὰ τὸ Ρήγα, ἔλεγε : -Εἶθε ὅλα τὰ ἰσοδουλομένη ἔθνη νὰ ἔχουν τὸσον ἐνθέρμουσ πατριώτας !...

Ὅταν ἔπειτα, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Μεγάλου Βεζύρη, ἀποκεφαλίσθη

ἔφερε πῶς θυμιάθηκε στὴν ὀδὸν ἡ Κλάρα Μπούτο. Τὸ μαγεύετε ; Μὰ ναί, ἦταν κι' αὐτὴ δακτυλογράφος, μὰ πωτὴ κι' ἀρροσώμενη φίλη τῆς «Ρεμπυκτοῦ»... Μὰ μετὰ ὄμως πῆρε τὸ πρῶτον βραβεῖον στὰ «Καλλιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, κι' ἔτσι ὁ σκηνοθέτης "Ἐλιμερ Κλιφτον τῆς ἐτροφόμερης ἡμέρας ἔταν ὄλοσ σ' ἕνα φίλι, μὲ ἐτοίμαζε τότε. Ἡ κατὰπλη, πρὸ δακμοῦς ἡ Κλάρα Μπούτο ἐκείνη τὴ στιγμῆ, ὄπως λέει ἡ ὄδια, ἦταν ἀράνασται. Μὰ πόσο εἶνε ὄδιοσ !...

Μὰ καὶ ἡ ἑαυτὴ "Ἄνα Χάρνιγγ, καθὼς καὶ ἡ Νάνου Καρολί, ὄπως καὶ ἡ Καίη Φράνσις, ἐξέκινσαν ἀπὸ τὸ τραπέζιδον μὰς γομομυχανῆς. Ἡ μητέρα τῆς Καίη Φράνσις ἦταν πασίγνωστη ἡθοποιὰς τοῦ θεάτρον, μὰ δὲν θέλησε νὰ ζήσῃ καὶ τὴν κόρη τῆς ἡθοποιὰ. Τῆς βόρισε λοιπὸν ἕνα πρὸ ἀσφαλῆ καὶ πρὸ ἡσυχὸ ἐνάγγεγλιμα κι' ἔτσι ἡ Καίη Φράνσις ἄρχισε νὰ ἐργάζεται ὡς ἰδιαιτέρου γομαματέα ἐνδὸς μεγάλου Ἄμερικανοῦ βιομηχανίου, πρὸ ἔκανε κάθε τόσο μεγάλα ταξείδια στὴν Ἐυρώπη μὲ τὴν οἰκογενεία του. Ἡ Καίη Φράνσις λοιπὸν ἀπέκτισσε μὰ πολὺ μεγάλην πείρα ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ μὰ μέρα ἔστειλε πρῶτα τὴ γομομυχανῆ τῆς κι' ἔφυγε κοντὰ γιὰ τὸ Χόλλυγουντ...

Θάροσ, λοιπὸν, ἀγαπητέ μου δακτυλογράφου : Ἡ τύχη, καθὼς ἔφερε, εἶνε στραβὴ !... ΜΥΡΙΑ ΒΗΒΑΣ

σῆκε ὁ Μαυρογέννης, ὁ Ρήγας κατέφυγε στὴ Βιέννη.

Ἐκεῖ προσπαθοῦσε νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ τὸ κατόρθωσε, μ' ἕνα μεγάλο ἰσχύνημα, πρὸ ἔστειλε στὸν Ναπολέοντα, μὲ μὴ ταπεινωθῆκη, πρὸ τοῦ ἔκανε ὄδιοσ, φτιασιμένη ἀπὸ ἔθλο δάρνης, τοῦ παρὰ τὸν Πριετὸν ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ὁ Ναπολεὸν σιναγγιθῆκε ἀπὸ τὸ ὄδιοσ τοῦ Φεραίου καὶ τοῦ ἔγραψε ἐπιστολήν, καλόντας τον στὴν Τεργεστή, γιὰ νὰ σιναγγηθοῦν καὶ νὰ μιλήσουν.

Δὲν ἐπρόφτασε ὄμως ὁ Ρήγας νὰ σιναγγηθῆ μὲ τὸν ἔνδοξο Κορκαϊνὸν. Σιναγγιθῆ ἀπὸ τοὺς Ἀνατολικοὺς καὶ παρεδόθη στοὺς Τούρκους, οἱ ὁποῖοι, ὄπως ἔξερετε, τὸν ἐξόντωσαν.

Τώρα, στὸ Βελιγράδι, στὸ μέρος τοῦ φρουρίου, ἀπὸ τὸ ὄποιο πετάζουσι οἱ Τούρκοι τὸ Ρήγα στὸ ποταμὸν, ἔχει σιναγγηθῆ νὰ μαμοαρένα προταίη τοῦ ἐθνομάρτυρος ἀπὸ μάρμαρον Πεντελικὸ, τὸ ὄποιον ἐστὶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Τὴν προταίη αὐτὴ θὰ πᾶνε νὰ στεφανώσουν οἱ πατριώτες τοῦ Φεραίου Θεσσαλοῦ...

Νὰ τώρα καὶ μερικὰ χαρακτηριστικὰ ἀνέκδοτα ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ ἀμαρηνίου πολιτικοῦ Θεοδ. Δημηγάνη : Στὴ νεανική κι' ἀνδρική ἀργότερα ἡλικία του, ὁ Δημηγάνης ἀγαποῦσε ἐξαιρετικὰ τὸν χορὸν. Κι' ἔλεγε σχετικὰ : -Ὅταν ἐκλιόμην εἰς βεγκάρας, ἡρώτων ; Θὰ χορεύσομεν ; Ἄν χορεύσομεν, θὰ εἶθω... Προστίμων δὲ τοὺς γνωστοὺς χοροὺς, ἰδιαιτέρους τοὺς βαλσιμοὺς, καὶ αὐτῶν ἔτι τὸν ἔθνακοῦς χορὸν μας, διὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινῆς !...

Γιὰ τὴς ἐφημερίδες εἶχε τὴν ἐξῆς περιέργην πραγματικὴν γνώμη :

-Ὁ Τίτος δὲν νὰ ἀνίρη γιὰ τὰ κόμματα καὶ οἰκὴ νὰ τίθεται ὑπεράνω κομμάτων... Καθῶσον ταῦτα καὶ μόνου ἐκπροσωποῦν τὸ Πάλλατα καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἔχουσιν ἀνάγκη ἰδίον ἔκαστον ὄργανον !...

Στὴς κοσμικῆς συγγενεοσίης ὁ Δημηγάνης ἦταν περιζήτητος. Τυπικώτατος ἐξέντευμα, γόνος κυριαλεκτικῶς στὴ συνδιάλεξί του, συγχρόνως δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς πρὸ δεινότερους χορευτὰς, σκόρπισε τὴ ζωὴ αἰου διήποτε βροσκόταν.

Μὰ βραδεία, καλεσόμενος στὴ δεξίωσι τῆς κυρίας Τ... τῆς χαριτωμένης σιχθῶν ἐνὸς πρῶην ἰστουγοῦ καὶ πάντοτε πιστοῦ πολιτικοῦ φίλου του, παραδόξως δὲν χόρευσε καθόλου.

Ἐπαλκτικὸς ἡ οἰκοδέσπονα, τὸν πλησίασε καὶ τὸν ρώτησε μὲ σεβασμὸν :

-Ἀπορὸ γιατί δὲν χορεύετε, κύριε πρόεδρε !...

-Ἡ ἡλικία μου, κυρία, ἔσταισ πᾶνον μὲ καθιστὰ ἑαυτὸν καθάλιόν ! τῆς εἶπε ὁ γρηλιός, ἀλλὰ θαλεροῦς προσέτιης, χαμογελώντας.

-Καὶ ὄμως, ἡ κάθε κυρία ἀπὸ τὰς παρισταμένας θὰ τὸ θεωροῦσι τμη τῆς, κύριε πρόεδρε, ἂν χόρευσε μαζὸ σας ἔστω καὶ ἕναν γύρο... Αὐτὸ θὰ τὴν ἔκανε ἐπιγυμναστικὴν γιὰ ὄλη τὴ ζωὴ τῆς !...

-Εἶνε ἀληθῆς λοιπὸν, τοῦτο ; ἀποκρίθηκε πονηρὰ ὁ Δημηγάνης. Τότε, κυρία μου, πιστεύεται ἐτι λόγο διπλωματικῆς ἀδρότητος ; καὶ οἰκὴ τὸ γῆρας, μοὶ ἐκβαλλόντων ἀτόμω ἀποχρη ἀπὸ τοῦ χοροῦ !...

Καὶ ἐπειδὴ τὸ πρόσωπο τῆς οἰκοδεσποίνης ἐξέφραζε βαθειὰ ἀπορία, ὁ Δημηγάνης πρόσθεσε :

-...Καθῶσον αἱ ἐπαριστάμενα κυρίασ σας ἀτόμω εἶνε ἰσοσον πολυκαί, ὄστε ἀδυνατὸν νὰ χορεύωσ μὲ ὄλιας, μὲ οὐδεμίαν ἐξ αὐτῶν χορεύωσ !...

Ὁ Δημηγάνης σιναγγιθῆ νὰ λήγῃ γιὰ τὴν πολιτικὴν :

-Εἶνε κι' αὐτὴ μὴ γυναικα, μὲ πείσεται καὶ χαλιόται. Ἄν δὲν τῆς ἀφοσιωθῆς ἐξ ὄλοκληρον, σὲ ἀπατὰ καὶ τὴν κινεῖς ; Ὅπως τὸ θῆλυ, ἔτσι κι' αὐτὴ εἶνε ἄστατος... Πολὺ ἄστατος, ἀλλοίμονον !...